

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ

Συμφωνάμε μὲ τὴ σημερνὴ «Ν. Ἡμέρα» δτι θὰ είναις ἔθνικὴ ζημιά, ἀν πιστευτῇ «δτι ὁ κ. Βενιζέλος ἡτο καὶ είναις ὁ μόνος ἐγ Ἑλλάδι πολιτικός, ὁ συνοψίζων καὶ ἐνσαρχώνων τὰς πρὸς τὰς Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνενοήσεως φιλικωτάτας διαθέσεις τῆς Ἑλλάδος». Καὶ χαιρούμαστε γιὰ τὴ διακήρυξη δτι «ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος, εἴτε τὴν κυβερνᾶ ὁ κ. Βενιζέλος, εἴτε τὴν κυβερνοῦν ἄλλοι, εἰνε μία, πολιτικὴ φιλίας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν Ρωσίαν» καὶ δτι «εἴτε είναις δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ κυβέρνησις ἐν Ἑλλάδι μὲ πολιτικὴν ἀντίθετον». Καὶ συμπεραίνουμε μᾶς δτι «καθήκον τῆς κυβερνήσεως εἰνε νὰ ἔξενρη πάντα τρόπον, δπως ἔξαλειψῃ τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας περὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἀμφιβολίας, μέχρις ὅτου, χάριν τοῦ ἔθνικου συμφέροντος, καταστῇ ἀναμφισβήτητος καὶ ἀσυζήτητος ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος, ἡ δποῖα δὲν δύναται νὰ είναι διάφορος ἀπὸ ἔκεινην τὴν δποίαν ἥκολούθησεν ὁ κ. Βενιζέλος».

Καὶ βέδαια, δὲν είναις ὁ Βενιζέλος ὁ μόνος φίλος τῆς Συνεννόησης πολιτικός. Καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδας δὲν μπορεῖ παρὰ νάναι φιλικὴ πρὸς τὴν Συνεννόηση. Σ' αὐτὰ εἰν' δλοι σύμφωνοι οἱ «Ἐλληνες». Ἀλλὰ ἐμᾶς δὲ μᾶς φτάνουνε αὐτὰ καὶ δὲ νομίζουμε δτι θεραπευούμαστε, ἀν κηρυχτοῦνε δλοι οἱ πολιτικοὶ μᾶς ἀγγλογαλλορωστόφιλοι κι ἀν ποῦμε δτι δὲν είναις δυνατὸν ἡ Ἑλλάδα «νὰ στραφῇ καὶ πρὸς τὴν Γερμανίαν». Ἐμεῖς δὲν τὸ νομίζουμε καθόλου τὸ ἴδιο νὰ κηρύχνουμε δτι ἡ πολιτικὴ μᾶς είναι: Ἰδια μὲ τοῦ Βενιζέλου, ἐνῶ τὸ Βενιζέλο τὸν κρατοῦμε μακριὰ ἀπ' τὴν πολιτική, τὸνὲ συκοφαντοῦμε, τὸν καταδιώκουμε. Γι' αὐτὸ δεῖτάζεντας δωπέρα ἄλλη μιὰ φερὰ τὸ κρίσιμο ζήτημά μᾶς, τὴν πολιτικὴ ποῦχει νάκολουθήσῃ τώρα ἡ Ἑλλάδα καὶ ποὺ φοδούμαστε πῶς δὲν ἀκολουθεῖ, θέμε νὰ δεῖξουμε ποιο ἵνα τὸ χρέος τῆς Κυβέρνησης καὶ τοῦ Βασιλιά, ἀν θέλουνε νὰ διαλύσουνε τοὺς φόρους καὶ τὶς ἀμφιβολίες.

Τάγκαθερὸ τὸ ζήτημα δὲν είναις, δπως βγαίνεις ἀπὸ τἄρθρο τῆς «Ν. Ἡμέρας», ἀν θάναις ἡ Ἑλλάδα φιληνάδα τῆς Entente ἡ τῆς Γερμανίας θεωρητικά, οὔτε ἀν θὰ συμμαχήσῃ ὑστερ' ἀπὸ γενεές δεκατέσσερις μὲ τὴν μιὰ ἡ μὲ τὴν ἄλλη. Καὶ γι' αὐτό, δσο κι ἀν μᾶς είναις συμφέρο, δὲν τελειώνεις ἡ δουλειά μᾶς, δπως είπαμε, μὲ τὸ νὰ κηρυχτοῦνε οἱ πολιτικοὶ μᾶς φίλοι τῆς Entente. Μὲ τὸ κοπάνισμα τῆς φιλίας δὲ βγαίνεις τίποτα. «Ἡ φιλία μᾶς είναις γνωστὴ ἐκεὶ ποὺ χρειάζεται. Τὸ ζήτημα είναις: Τώρα ποὺ πολεμοῦνε τὴν Τουρκιὰ οἱ Ἀγγλογάλλοι καὶ οἱ Ρούσσοι καὶ μᾶς καλοῦν νὰ συμμαχήσουμε καὶ μᾶς ὑπόσχουνται τὴν ἔθνικὴ μᾶς ἔνωση κι ἀποκατάσταση, θὰ πάμε μαζί τους ἡ θὰ μενούμε οὐδέτεροι, δπως μᾶς θέλεις ἡ Γερμανία, μὲ κίν-

δυογο νὰ μὴ γίνη ποτὲς πειά ἡ ἔθνικὴ ἀποκατάσταση καὶ νὰ χάσουμε τὸ μισὸ ἔθνος καὶ τὴν ἔθνικὴ κληρονομία μας:

«Ἀν μείνουμε οὐδέτεροι μὲ τὴν πλατωνικὴ φιλία μᾶς μονάχα, ἵσως ἡ φιλία μᾶς αὐτὴ νὰ ἔχεσφαλίσῃ τὴν ἀκερισσύνη τοῦ σημερινοῦ Κράτους, ἀν δὲν κουνηθῇ ὡς συμμάχισα τῆς Entente ἡ Βουργαρία κι ἀν μέσα στὸ Κράτος βχαλέψῃ ἡ δμόνοις, ἀν δηλ. μείνουμε δλοι σύμφωνοι νάπαργηθοῦμε τὰ διειρά μᾶς καὶ τὸ μισὸ ἔθνος. Περισσότερο δὲν μποροῦμε νὰ πιτύχουμε, ἀν πρέπει νὰ πιστεψοῦμε τὴ δήλωση τῶν Συμμάχων δτι δποῖος δὲν πολεμήσει δὲν ἔχει νὰ κερδίσῃ τίποτα. Θὰ είμαστε καλὶ μὲ τόσο μόνο; Μὰ ἀν μᾶς ἰκανοποιῇ τὸ Τσύρκους καὶ τοὺς Βουργάρους καὶ τοὺς Γερμανοὺς καὶ γιατὶ νὰ κηρυχνόμαστε φίλοι τῶν Ἀγγλογάλλων καὶ τῶν Ρούσσων ἀποκλειστικά; Κι ἀν δὲν πονοῦμε γιὰ κοτζάμ Θράκη, Πόλη καὶ Μικρὴ Ασία, γιὰ τὸ μισὸ ἔθνος, πῶς καμωνόμαστε δτι πονοῦμε γιὰ τὴν Καβάλλα ἡ γιὰ τὴ Θεσαλονίκη; Καὶ δὲ θάταν ἔται λάθος ὅλη μᾶς ἡ ιστορία καὶ οἱ πόλεμοι μᾶς, δπως λέγαμε καὶ σὲ προγγούμενο ἀρθρο; Κι ἀφοῦ μιὰ φορὰ κάναμε τὸ λάθος, γιατὶ νὰ μὴν τάναγρωρίσουμε καὶ νὰ μὴν περιοριστοῦμε ἀφίγοντας κάθε ἔχθρα μᾶς μόνο στὰ μέρη ποὺ δλοι συμφωνοῦν νὰ μᾶς ἀρίσουν καὶ νὰ μὴν κηρυχτοῦμε μιὰ οὐδέτερη ἀρχαιολογικὴ πολιτεία καταργώντας βασιλιάδες καὶ στρατοὺς καὶ στόλους καὶ διπλωματίες καὶ ξητώντας μόγο νὰ πιτύχουμε γερές ἀποζημιώσεις γιὰ τὶς οίκογένειες ποὺ ἔχασαν ἀνθρώπους τῶν στοὺς κατὰ λάθος καμωμένους πολέμους μᾶς; «Ἡ σ' αὐτὸ τὸ συμπέρχομα πρέπει νὰ καταλήξουμε ἡ πρέπει νάνγκαγνωρίσουμε δτι, ἀν γίνη ἐτι μᾶς φοβεροῖς εἰς Entente, δταν δὲν πάμε μαζί της τώρα ποὺ μᾶς θέλεις, θὰ πάθουμε τὴ μεγαλύτερη ἔθνικὴ συφορὰ ποὺ μπορεῖ νὰ γίνη.

Κι' ἀναγνωρίζοντας αὐτό, ἀκόμη καὶ τὸ δτι, ἀν είναις νὰ νικήσῃ ἡ Γερμανία, ἐνῶ θὰ είμαστε μὲ τὴν Entente, δὲν ἔχουμε νὰ πάθουμε τίποτα περισσότερο ἀπὸ τὸ νὰ περιοριστοῦμε στὴ Βερολινέζικη γραμμὴ καὶ γιὰ τὰ ἔξω ἀπὸ τὰ γραμμὴ θὰ κυττάξουμε τότες πειά πετώντας τὰ ἔθνικὰ ιδανικὰ νὰ σώσουμε, δὲν μποροῦμε, τοὺς ἀνθρώπους μᾶς συμβουλεύοντάς τους νὰ γίνουν Γερμανοὶ ἡ δτι ἄλλο, γιὰ νὰ μὴ γίνουν Τσύρκοι, ἀναγνωρίζοντας, λέω, αὐτὰ ἡ πρέπει νὰ δεχτοῦμε μὲ γνώση τοῦ κινδύνου νάνγουμε ἀπὸ τὴν οὐδετερότη πρὸς τὸ μέρος τῆς Entente, καὶ μόνο ἔνα στὰ ἔκατὸ ἀν είναις πιθανὸ πῶς θὰ νικήσῃ κ' ἔστω κι ἀν είναις φόρος νὰ κάνῃ ἡ Τουρκιὰ εἰρήνη καὶ νὰ μὴ εἰαλυθῇ καὶ φόρος νὰ κατέδουνε οἱ Γερμανοὶ στὰ σύνορά μᾶς, ἡ πρέπει νάμαστε μὲ κάπιον τρόπο ἀσφαλισμένοι δτι δὲ θάληθεψῃ ἡ φοβέρα τῆς Entente καὶ θὰ πάρουμε καὶ δίχως πόλεμο κείνο ποὺ μᾶς ἀνήκεις ἡ τέλος πάγιων νὰ ξέρουμε πῶς ἔχει ἔκατὸ στὰ ἔκατὸ ἡ Γερμανία πιθανότη νὰ νικήσῃ.

Αφοῦ τὸ τελευταῖο δὲν τὸ ξέρει καὶ δὲν τὸ βεβαιώ-

νει κκνένχας, μένουνε ταλλα δυό : Νά συμμαχήσουμε | αμέσως μὲ τὴν Entente ἡ τούλαχιστο νάμκοτε ἔτοιμοι νὰ τὸ κάνουμε, δταν θὰ εἰναι ὥριμη ἡ ἐπιχείριση γιὰ τάνοιγμα τῶν Στενῶν καὶ πρὶν κριθῇ, ποιός θάναι δ νικητής στὸ γενικὸ πόλεμο, ἡ νάμαστε ἀσφαλισμένοι πὼς θήξουμε τὰ ἵδια κέρδη καὶ μὲ δίχως συμμαχία καὶ πόλεμο.

"Εν' ἀπ' αὐτὰ πρέπει νὰ εἰναι ἡ ἑλληνικὴ πολιτική.

Τὸ τελευταῖο δμω; σὸν ἀπίστευτο μᾶς φάνεται δτι μπορεὶ νὰ γίνῃ. Μποροῦνε νὰ ὑποσχεθοῦν κρυφὰ οἱ τρεῖς Δυνάμεις δτι θὰ μᾶς δώσουν καὶ δίχως νὰ πολεμήσουμε ἐκεῖνα, ποὺ φχνερά μᾶς λένε δτι θὰ τὰ πάρουμε μόνο ἀν πολεμήσουμε ; "Απὸ ποὺ ἀλλοῦ μπορεῖ νὰ μᾶς δοθῇ τέτια ἑξαφάλιση ; "Απὸ πουθενά. Μόνο τίποτα ψίχουλα μποροῦμε ἔτοι νὰ ἐλπίσουμε, γιὰ ἐλεγμούσην, ἀπὸ κάνα σπρόμωδικὸ ψευτοκίνημα μᾶς στὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἔπως στὰ 78, στὸ Ρωσσοπορικὸ πόλεμο. Καὶ μόνο ἀπὸ καμμιὰ ἀπροσμόνετη τύχη μποροῦμε, κάτι νὰ ἐλπίσουμε ἡ ἀπὸ καμμιὰ περιπλοκή. "Ωστε ἡ πολιτικὴ αὐτὴ εἰναι λαχεῖο. Μὰ δὲν εἰναι λαχεῖο, θὰ ἥπη κανεῖς καὶ ταῦλο, τὸ νὰ συμμαχήσουμε καὶ ἀν ἡ πιθανότητα νὰ νικήσῃ ἡ Entente εἰναι, ὅπως εἴπαμε, κ' ἔνα στὰ ἔκατο ; Λαχεῖο εἰναι κι αὐτὸ μὲ τὴ διαφορὰ δμως δτι, ἐνώ τὸ κέρδος θάναι ἡ δισκληρωτικὴ ἀποκατάσταση, κενὸ ποὺ διαχιδυνεύουμε περισσότερο παρὰ δταν μείνουμε οὐδέτεροι εἰναι μὲ λουρίδα μόνο Μακεδονική, ἐνώ τοῦ ἀλλοῦ, νὰ μείνουμε οὐδέτεροι καὶ νὰ νικήσῃ ἡ Entente, ἡ χαστύρα θάναι ὁ μισὸς Ἐλληνισμὸς καὶ ἡ μισὴ Ἐλλάδα, ἡ Θρακοασιατική. Οι Βασιλιάς κ' οἱ Σύμβουλοι του ἔχουνε τὸ κουράγιο νὰ παίξουνε τέτιο λαχεῖο ; Δὲ θέλουμε νὰ τὸ πιστέψουμε.

Δὲ μένει λοιπὸν ὡς πιθανὴ πολιτικὴ ἑλληνικῆς Κυδέρησης κ' Ἐλληνα Βασιλιά παρὰ ἡ συμμαχία μὲ τὴν Entente, ἡ ἀμεση ἡ σὲ πολὺ κοντινὸ μελλούμενο καιρό.

Αὐτὴ ἀκριδῶς τὴν πολιτικὴ ἀκολούθησε ὁ Βενιζέλος ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ Εύρωπείκου πολέμου. Κι ὁ Βενιζέλος εἰναι δ καθυτὲ ἀντιπρόσωπος τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, γιατὶ αὐτὸς εὐτύχησε νὰ πρωθυπουργεύῃ στὶς περιστασεῖς αὐτὲς ποὺ μᾶς παρευσάστηκε ἡ, ἀνάγκη νὰ τὴν ἀκολουθήσουμε. "Αλλοι πολιτικοὶ μᾶς μπορεῖ νὰ εἰναι ὁσο θέλει φίλοι τῆς Συνεννόησης, ἀλλὰ δὲ βρέθηκαν σὲ περισταση γιὰ νὰ παραδεχτοῦνε καὶ νὰ ἐπιδιώξουνε συμμαχία τέτια καὶ σύμπραξη. Μποροῦμε λοιπὸν νὰ πούμε πὼς ἡ πολιτικὴ αὐτὴ συνταυτίζεται μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Βενιζέλου, δτι εἰναι ὁ μόνος ποὺ τὴν ἀντιπροσωπεύει. Τώρα ζέρουμε δτι ἀφοῦ κρατήθηκε ἔφτὰ μῆνες περιμένοντας ὁ Βενιζέλος, τέλος κήρυξε πὼς βρέθηκε ἡ εὐκαιρία ποὺ χρειαζότανε, γιὰ νάδηνουμε ἀπ' τὴν οὐδετερότη, καὶ δτι ὁ Βασιλιάς δὲ βρέθηκε σύμφωνος καὶ ἔπειτε ὁ Βενιζέλος στὶς 21 τοῦ Φλεβάρη. Πρέπει λοιπὸν νὰ συμπεράνουμε, ἀφοῦ παραδεχτήκαμε δτι Ἐλληνας Βασιλιάς δὲ μπορεῖ νάχολουθήσῃ τωραδὰ ἀλλη πολιτική, δτι ἡ διαφωνία του

είταν⁴ γιατὶ δὲ βρήκε τὴ στιγμὴ κατάλληλη καὶ δτι τώρα ἡ καινούρια Κυδέρηση περιμένει καλύτερη εὐκαιρία καὶ εἰναι ἔτοιμη κι αὐτὴ νὰ ἔμπη στὸν πολεμικὸ χορό.

Ποὺ διατί τὸ πόλεμο ἐνάντια στὸν κυριώτερο ἀντιπρόσωπο τῆς ἑθνικῆς πολιτικῆς ; Τὸ δτι ἡ "Εξαδὸ μας ἀπὸ τὴν οὐδετερότη ἔμεινε γι' ἀργότερο—θὰ παρουσιαστῇ ἀρχαγες ἡ καλύτερη εὐκαιρία ; —είταν αὐτὸ λόγος νὰ πολεμηθῇ ὁ Βενιζέλος μὲ κάθε λογῆς φέμα καὶ κάθε λογῆς συκεφαντία καὶ νάναγκαστῇ στὸ τέλος νὰ παραιτηθῇ ἀπ' τὴν πολιτική ; Πῶς νὰ ξηγήσουμε τὸ δτι ὁ Βασιλιάς δὲ διαφώνησε καθόλου σ' αὐτὴ τὴν καταδίωξη του Βενιζέλου ἀπὸ τὴν Κυδέρηση του ; Καὶ πῶς νὰ ξηγήσουμε τὸ κήρυγμα στὸν ἐλληνικὸ λχὸ δτι οἱ ἔκλογες θὰ σημαίνουν λύση τοῦ ζητημάτου, ἀν θέλει ὁ λαὸς νὰ γίνη πόλεμος ἡ δχὶ καὶ δτι θὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ Βασιλιά καὶ Βενιζέλο ; Καὶ τί σημαίνουν οἱ χαρακτηρισμοὶ τῆς Μικρῆς Ασίας ὡς ἀποικίας, ὡς Βελουχιστὰν καὶ ὡς Μαρόκου ; Καὶ τί σημαίνουν οἱ συνητήσεις, ἀν μᾶς συμφέρει ἡ δχὶ ἡ κατοχή της ; Καὶ τί σημαίνουν οἱ ὑπαλλγικές ἀδιάντροπες μεταβολές ;

"Η «Ν. Ήμέρα» κηρύχνει πῶς γι σημερνὴ Κυδέρηση «ἀκολουθεῖ πιστῶς, πιστέτατα» τὴν πολιτικὴ του Βενιζέλου. Κ' ἔμεις εύρήκαμε δτι ἔτοι πρέπει νὰ κάνῃ ἀν εἰν' ἑλληνικὴ κυδέρηση. Καὶ θέλουμε νὰ παραδεχτοῦμε δτι δὲ λέει φέματα ἡ κυδερνητικὴ ἐφημερίδα. Πῶς δμως συμβιδέζουνται τάναποδα ποὺ εἴπαμε ; "Η μήπως πορίστεσεν τὸν ἐλληνικὸ λχὸ σ' ἀρχηγοῖς του ; "Η μήπως παίζουνε ρόλο στὴν κριτικὴ ἑθνικὴ περισταση μνησικαίες δυσχώρετες ; "Η μήπως σωστὰ τὰ λέει δ Ν. Γιαννιός στὸ γράμμα του περασμένου φύλλου του «Νουμᾶ», δτι Βασιλιάς καὶ Βενιζέλος ντύνουνε μὲ τὴν ἑθνικὴ ὑπόθεση προσωπικοὺς καυγάδες τους ;

Πιὰ νὰ μὴν πιστευτοῦν δλεις αὐτὲς οἱ ὑπεθέσεις, ἥρισκουμε κ' ἔμεις δπως κ' ἡ «Ν. Ήμέρα» ἀνχρησιάστατο τὸ συμπέρασμα [ποὺ καταχωρίσαμε ἀπ' τὸ ἀρθρὸ τῆς μπροστά] : Ηρέπει δι Κυδέρηση ἔπως μπορεῖ νὰ βρῇ τρόπο «νὰ ἔχειείψῃ τὰς ἀμφιθολίας» γιὰ τὴν πολιτικὴ της. Τούζουμε δμως κιόλας ἔμεις πὼς ἡ πρώτη καὶ χαρακτηριστικῶτερη πράξη τῆς Κυδέρησης, γιὰ νὰ δείξῃ τὴν εἰλικρίνεια της πολιτικῆς της, εἰναι νὰ εύρῃ μέσο καὶ νὰ κάμῃ τὸ Βενιζέλο, τὸν κυριώτατο ἀντιπρόσωπο καὶ τὴ ζωντανὴ ἑγγύηση γι' αὐτὴ τὴν πολιτική, νὰ γυρίσῃς ἀπὸ τὴ γνώμη τῆς περιφημες παραχωρήσεις, ώστε νὰ μηδε βγήσῃ φεύγης εύτε δ Βασιλιάς, μὴ εύτε καὶ δ Βενιζέλος ο εύτε καὶ πλανημένος νάδηγη δ ἔνας ἡ δ ἄλλος. Διχώς νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὴ γνώμη του ο Βενιζέλος, πῶς θὰ πιστέψῃ δ ἐλληνικὸς λαὸς κ' οἱ ἐνδιαφερόμενες Δυνάμεις δτι ἀκιλευθεροῦνε τὴν ἵδια πολιτική ; Δὲ θάναι ζωντανὴ διάφευση αὐτῆς τῆς βεβαίω-

σης, δταν ή προσωποποίηση τής πολιτικής αυτής, δταν δ πολιτικός δ μπαστεμένος και τής Συνεννόσης και τού έλληνικού λαού μένει ἀποκλεισμένος ἀπό τὸ νὰ πολιτευτῇ; Ο σὰ σχεδιασμένος μαστορικὰ ἀποκλεισμός του πολὺ φυσικὰ δὲ θὰ ἐξιγγῆθῃ δὲ ἀποκλεισμὸς τῆς πολιτικῆς του, ἀφεύ δλοι οἱ πολιτικοὶ μας σ' αὐτὸ προπάντων τὸ γνώρισμά του, σ' αὐτόνε τὸ χρωματισμό του και στὴ διαχείρηση τῶν ἔξωτερικῶν ζητημάτων δὲν μποροῦν νὰ κάνουν εὔτε μισθ Βενιζέλος; Τὸ ξηναλέμε λοιπὸν δτι ή πρώτη και ἀναγκαιότερη δουλειὰ πούχει νὰ κάνῃ ή Κυβέρνηση στὸ δρόμο ποὺ τῆς συμβουλεύει ή φιλικὴ τῆς ἐφημερίδα εἰναι νὰ φέρη πίσω τὸ Βενιζέλο. Γετερα χρειάζεται νὰ ποκηρύξῃ δσο μπορεῖ πειδὸ γρήγορα ἔλα τὰ φέματά της. Καὶ γιὰ τὶς ἐκλογὲς νὰ κηρυχθῇ δτι θὰ γίνουν μεταξὺ Γ' ούναρη και Βενιζέλο και δποιεν ἄλλον ἀρχηγὸ κι δτι δὲν πρόκειται ὁ λαός νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ πόλεμο και ειρήνη, Βασιλιάς και Βενιζέλο. Αν τυχὸν γιὰ ὅλ' αὐτὰ δὲν εἰναι πρόθυμη ή Κυβέρνηση, χρέος τοῦ Βασιλιά νομίζουμε νὰ τὴν ἀναγκάση.

Άν δείχνουμε πολὺ μεγάλη ἀφέλεια — παιδιάστικη, ζητᾶμε τὸ συμπάθειο.

29.3.915

Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ⓐ Ⓜ ANTIANTAPANTHSEH Ⓜ Ⓛ

Ἀγαπητὲ μου κυρὶ-Νουμᾶ.

Πληροφόρησε, σὲ παρακαλῶ, τὸ διάδοχο τοῦ συχωρεμένου Signor Paolo Benedetto Francesco (πειδὸ καλὰ πάει ἐδῶ νὰ ποῦμε Tedesco, κι ἀξὲ εἶναι τοῦτο ἐθνικὸ ἔνομα) Bonuomo (ἀλγήται, bonuomo, ἀφοῦ δ ἀποθανὼν δεδικαίωται) ἔστω και αὐτοχτόνος Gonfalonieren κ. Gonfalonieren II (συφορά μου, ἀν αὐτοὶ οἱ Gonfalonieren πρόκειται νὰ ξεφυτρώνουν σὰν τὰ κεφάλια τῆς Λερναίας Ύδρας και μάλιστα "Ύδρας μὲ κεφάλια γεμάτα στρατιωτικὸ γερμανικὸ πνέμα, τὸ πνέμα ποὺ σίγουρα θήχε ὑπ' ὅψῃ του δ Heine λέγοντας τὰ λόγια ποὺ ἀρέσανε τοῦ μακαρίτη), πληροφόρησε τὸν ἔτι «δ ἀδερφός μου δ Γιάννης» δὲν εἴπε πειθενὰ πῶς μὲ μιὰ ταξιαρχία ἔνοσοῦσε τὴν ὅχι σωτῆ Μεραρχία, τὰ 8—9000 τουφέκια, ποὺ ζήτησε τελευταῖς, ἀν δὲν κάνουμε λάθος, δ Βενιζέλος, η μὲ μιὰ Μεραρχία η και μ' ἔνα Σῶμα Στρατοῦ διὰ ξοφλήσουμε και δὲ διὰ μέγη τίποτα πειά, παρὰ νὰ προσμένουμε νὰ συνάξουμε τὰ κέρδη. Εἴπε μονάχα πῶς δσο ή στάση τῆς Βουργαρίας εἶναι ἀκαθέριστη, οἱ Σύμμαχοι θάναγγωρίσουν πῶς δὲν μποροῦμε νὰ διατέσσομε τὸν ἄλλο στρατὸ μας κεῖ ποὺ θάπρεπε. "Οτι θὰ παίζουμε τελειωτικὰ τὴν τύχη του Έλληνισμού τὸ νομίζει πολὺ πιθανό.

"Αλλὰ μήπως κι δ Βενιζέλος ἔκρινε ἀλλοιως; Τὶ ἀλλο σημαίνει τὸ νὰ συνταυτίσουμε τὴν τύχη μας μὲ τὴν Ἀγγλία; Κάπια φρονιμάδα βέβαια παν χρειάζεται στὸ παίζιμο. "Αλλὰ παν βρίσκεται ή φρονιμάδα; Κι ἀν δὲν εἴμαστε μεις οἱ κατάλληλοι γιὰ νὰ κρίνουμε τὴν περίσταση και τὸν τρόπο γιὰ τὸ σοῦντα παιγνίδι, λέει ἀκόμη «δ ἀδερφός μου δ Γιάννης», εἴμαστε δμως οἱ κατάλληλοι γιὰ νὰ κρίνουμε ποιοι είναι οἱ κατάλληλοι και παισι οἱ ἀκατάλληλοι.

Αύτα νὰ πληροφορήσης, σὲ παρακαλῶ, ἀγαπητὲ Νουμᾶ, τὸ διάδοχο και μέσο τοῦ διάδοχου τὸ πνέμα τοῦ μακαρίτη Gonfalonieren. Σοῦ κάνω ἀκόμη γνωστὸ δτι, γιὰ νὰ μὴν πανῶ τὰ χέρια μεν, ἀνάλογα μὲ τὴ βασταγερή παντιέρα παράγγειλα κ' ἐγώ ἐνα κοντάρι. Κι ἔσο γιὰ τὴν ἐγκράτεια, λέει δ ὀδερφός μου κέγω μαζὶ του, θὰ χαροῦμε, ἀν παραδεχτῇ τὴν ἀξία της δ Gonfaloniere II και μπόρεση νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὶς σόδες και τὶς λεμονάδες τοῦ μακαρίτη.

29.3.915.

Σὲ χαιρετῶ
δ PERCE-GONFALON

ΟΙ ΤΣΑΡΟΥΧΟΦΙΛΟΣΟΦΟΙ

Ἀγαπητέ μου κυρὶ-Νουμᾶ.

Σ' εὐχαριστῶ πεν ἔκαμες γνωστὰ τὰ βαρτίσια τοῦ ἀγαπητοῦ μου ἀναδεξιμοῦ τοῦ «Αριονισμένου Τσαρουχοφίλοσφου».

Ἐκαμες ὅμως μὰ παράλειψη.

Δὲν ἔγραψες συχροηγίρια και σ' αὐτὴν ποὺ ἐγένηντης τὸν τσαρουχοφίλοσφό μου, ἀπὸ τὸν δποιεν περιμένω πολὺ και μεγάλα σὲ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς λογοτεχνίας, δηλαδὴ στὴ φιλοσοφικὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Φένη.

Ο δικός σου
ΓΑΥΡΟΣ ΟΡΝΙΘΗΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΕΠΙΤΑΞΕΩΣ

ΦΡ. 50,000.000

ΕΠΙ ΤΟΚΩ 6 0)

Πηγυνημένον διὰ τῶν πλεοναδμάτων τοῦ Ελλέγγου
Εξοφλητέον εἰς τὸ ἄργιον τὸν 30ην Ιουνίου 1918

Η ΛΑΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ
20,000 ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ τοῦ ἀνωτέρου Δανείου
ποδὸς ἑκατὸν (100 ὅραγκα ἑκάστην
ἵποι εἰς τὴν ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΡΓΙΟΥ
ἀπὸ τὴν ίνην μέχρι τὴν 30ην ΑΠΡΙΛΙΑ ΤΟΥ

Η πῶληδις γενίδεται ἐν Ἀθήναις διὰ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, ἐν Πειραιεῖ διὰ τοῦ Υποκαταστήματος ΛΙΦΦ. ΜΑΚΡΑΣ ΣΤΟΑΣ. ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῶν Ἀνταποκριτῶν τῆς Τραπέζης.